

токъ водный, кой то влѣзуваше въ Солунь и появаше го, написавъ му така: Многолѣтний Царю! „Днесъ въ Солунскій градъ, а въ другое „лѣто въ Цариградъ искамъ да те видимъ. Тѣмъ „же и изьявлявамъ ти, да отбіешъ на онова и на „онова мѣсто, щото е вода та, коя то появя „Солунь.“

И това писмо тоя предатель свеза на една стрѣла, и устрѣли на царскій шаторъ. Турцы те же найдоха писмо то, и прочетоха го. И така абіе отидоха на показанно то мѣсто, и отбиха вода та: кое то като видоха Солунцы, абіе отвориша врата ша градски и предадохасе сами, въ лѣто Господне 1390.

Слѣдъ това отиде Султанъ Мурать на Сербскаго Князя Лазаря, и бихасе на Косово поле при Шаръ планина, и въ тоя бой Султанова та убо войска уби Князя Лазаря, а Момчиль Милошь уби Султанъ Мурата: но и него Турцы те убиха при царскій шаторъ, въ лѣто Господне 1391.

По смерти же Мурапа царя Турскаго настана Піазить Илдарамъ, сынъ перваго Мурата. Онъ извади Марка и Константина изъ темница сось ходатайство то мати своя Маріи, и постави Марка убо въ Битола да владѣе докле е живъ, и нарече го Паша Битолскій, а Константина, въ Серресь, и нарече го Бей.

Послѣ востана Піазить на столный градъ Болгарскій Терновъ, и отидевъ тамо сось голема сила, бихасе сось Іоанна Шишмана много, и быде много кровопролитіе за 9 месецы отъ Греческо предателство. Понеже Мануиль царь Греческій, какво то се рече и погоре, по свидѣтельству Русскихъ историковъ, доведе Турцы те въ Болгарія.